ECLI:LV:RIRT:2017:1017.C33425217.1.S
Lieta Nr.C33425217
Lietas arhīva Nr. C-4252-17/20

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Sigulda 2017.gada 17.oktobrī

Rīgas rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Aija Ilstere
ar tiesas sēdes sekretāri Ilzi Kļaviņu
piedaloties prasītājas SIA „Wesemann-Sigulda" pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Wesemann-Sigulda" prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu, un

k o n s t a t ē j a

2017.gada 22.martā SIA „Wesemann-Sigulda" (turpmāk – prasītāja) iesniegusi tiesā prasību pret /pers. D/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda 3700,33 *euro* par patērēto siltumenerģiju un likumisko nokavējuma procentu 9,12 *euro* piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2005.gada 6.jūlijā prasītāja un nekustamā īpašuma /adrese A/, dzīvokļu īpašnieku kopums, kura vārdā saskaņā ar mājas pārvaldīšanas līgumu rīkojas /pers. E/, noslēguši līgumu Nr.30 (turpmāk – Līgums), ar kuru prasītāja apņēmusies piegādāt nekustamajam īpašumam /adrese A/ siltumenerģiju, bet dzīvokļu īpašnieku kopums apņēmies veikt samaksu par piegādāto siltumenerģiju, ievērojot Līgumā noteikto norēķinu kārtību.

Saskaņā ar Līguma 6.4.punktā noteikto norēķinu kārtību prasītāja maksu par siltumenerģiju iekasē no dzīvokļu īpašnieku kopuma vai saskaņā ar prasītājas un konkrēta dzīvokļa īpašnieka parakstītu vienošanos pie Līguma tieši no dzīvokļa īpašnieka.

Atbilstoši ierakstiem Nr.3.2 un 3.3 Siguldas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/2007.gada 13.martā īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /dzīvesvietas adrese/, kadastra Nr./numurs B/reģistrētas atbildētājai (pirms uzvārda maiņas – /uzvārds/).

2007.gada 16.martā atbilstoši Līguma 6.4.punktam starp pusēm noslēgta papildus vienošanās pie Līguma (turpmāk – Vienošanās). Saskaņā ar Vienošanās 1.punktu atbildētāja apņēmusies maksu par saņemto siltumenerģiju maksāt tieši prasītājai saskaņā ar prasītājas izrakstītajiem rēķiniem tajos norādītajos termiņos.

Līguma un Vienošanās izpildes laikā atbildētāja kavējusi maksājumu par piegādāto siltumenerģiju veikšanu, kā rezultātā uz prasības iesniegšanas brīdi izveidojies parāds 3700,33 *euro* apmērā.

Prasītāja norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu un noslēgto Vienošanos atbildētājai ir pienākums norēķināties par saņemtajiem siltumenerģijas pakalpojumiem. Bez tam, norēķināšanās pienākums izriet arī no Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 3.punkta. Ņemot vērā minēto, atbildētājai ir gan ar likumu, gan ar līgumu pielīgts pienākums norēķināties ar prasītāju par atbildētājai piederošajam nekustamajam īpašumam piegādāto siltumenerģiju.

Saskaņā ar pēdējo 2017.gada 6.februārī izrakstīto rēķinu Nr.2499-1701 atbildētājas parāds par patērēto siltumenerģiju ir 3700,33 *euro*, ko veido parāds par iepriekšējo periodu 3629,93 *euro* un maksājums par tekošo mēnesi 70,40 *euro*. Atbilstoši rēķinam tā apmaksas termiņš bija 2017.gada 28.februāris. Ne rēķinā norādītajā termiņā, ne arī līdz prasības pieteikuma sagatavošanas dienai rēķina apmaksa nav veikta.

Saskaņā ar Līguma 3.12.punktu par rēķinu kavējumu dzīvokļa īpašniekam vai īrniekam jāmaksā līgumsods 0,1% apmērā no kavētās maksājuma summas par katru nokavēto dienu, bet izrādot labo gribu, prasītāja atsakās no tiesībām prasīt līgumsodu.

Prasītāja norāda, ka tā kā atbildētājai izrakstītā rēķina apmaksas termiņš bija 2017.gada 28.februāris, no 2017.gada 1.marta prasītājai ir radušās tiesības aprēķināt likumiskos nokavējuma procentus. Pieņemot, ka gadā ir 365 dienas, tad par laika periodu no 2017.gada 1.marta (ieskaitot) līdz 2017.gada 15.martam (ieskaitot), t.i., par 15 kavējuma dienām likumisko nokavējuma procentu apmērs ir 9,12 *euro* (6% no 3700,33 : 365 x 15).

Ņemot vērā minēto, kopējais atbildētājas parāds uz prasības celšanas brīdi ir 3709,45 *euro*, ko veido pamatparāds 3700,33 *euro* un likumiskie nokavējuma procenti 9,12 *euro* apmērā.

Norāda, ka pirms vēršanās tiesā strīda risināšanai mediācija nav izmatota, kā arī nepiekrīt to izmantot, jo atbildētāja līdz pat prasības pieteikuma sastādīšanai nav izrādījusi iniciatīvu savu parādsaistību nokārtošanai.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1716., 1756.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1765.pantu un Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 3.punktu, lūdz:

1) piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu 3709,45 *euro*, ko veido pamatparāds 3700,33 *euro* un likumiskie nokavējuma procenti 9,12 *euro* apmērā;

2) piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai samaksātos tiesāšanās izdevumus - valsts nodevu 383,12 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*;

3) atzīt prasītājai tiesības līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no piedzītās summas.

2017.gada 30.martā saskaņā ar Civilprocesa likuma 148.pantu atbildētājai nosūtīts prasības pieteikuma noraksts uz viņas norādīto uzturēšanās adresi ārzemēs /dzīvesvietas adrese/(lietas 23.lapa), nosakot termiņu paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2017.gada 2.maijam (lietas 24.lapa).

2017.gada 18.aprīlī tiesā saņemts paziņojums par iekšzemes un starptautiska sūtījuma saņemšanu / piegādi, no kura redzams, ka prasības pieteikums atbildētājai ir piegādāts, ko apliecina paraksts uz paziņojuma (lietas 26.lapa).

Paskaidrojumi par prasību nav sniegti.

2017.gada 9.maijā pusēm paziņots par tiesas sēdes vietu un laiku 2017.gada 3.oktobrī, nosūtot pavēstes vienkāršā pasta sūtījumā (lietas 1.lapa).

2017.gada 12.jūnijā atbildētājai adresētais sūtījums atsūtīts atpakaļ tiesai ar norādi par tā neizsniegšanu adresātam (lietas 28.lapa).

Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību uzturēja uz tajā minētajiem pamatiem, papildus paskaidrojot, ka gan prasītāja, gan dzīvokļu īpašnieku biedrība ir mēģinājuši rakstīt atbildētājai paziņojumus uz viņas dzīvesvietu Vācijā, bet rezultātu tam nav bijis. Laika periodā no 2007.gada oktobra līdz 2017.gada februārim atbildētāja veikusi vienu maksājumu par summu 128,19 *euro*. Siltumenerģija tiek piegādāta visai mājai, tajā skaitā, arī atbildētājai. Agrāk prasību tiesā nav snieguši, jo cerējuši, ka atbildētāja sāks norēķināties par piegādāto pakalpojumu, bet šobrīd jau parāds ir tāds, ka sāk apdraudēt visas mājas pieslēgšanu apkurei. Lūdz piedzīt parādu par piegādāto siltumenerģiju 3700,33 *euro* par laika periodu no 2007.gada 20.oktobra līdz 2017.gada 31.janvārim un likumiskos nokavējuma procentus 9,12 *euro* par laika periodu no 2017.gada 1.marta līdz 2017.gada 15.martam.

Atbildētāja /pers. D/ uz tiesas sēdi nav ieradusies, tiesu par neierašanās iemesliem nav informējusi, lietas izskatīšanu atlikt nav lūgusi, paskaidrojumus par prasību nav sniegusi. Atbildētāja uz tiesu aicināta Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, 2017.gada 9.maijā nosūtot tiesas pavēsti uz atbildētājas norādīto uzturēšanās adresi ārzemēs.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu [..].

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājai par tiesā celto prasību un tiesas sēdi paziņots likumā noteiktajā kārtībā, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1]panta pirmās daļas 3.punkta un otrās daļas noteikumiem tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu [..] un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu, un ir uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu, un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka nav konstatējami Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktie imperatīvie lietas izskatīšanas atlikšanas pamati, kā arī nav pamata atlikt lietas izskatīšanu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 210.pantā noteiktajiem fakultatīvajiem pamatiem.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi rakstveida pierādījumus un noklausījusies prasītājas pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota, līdz ar ko apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesa ņem vērā to, ka atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības – nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību un nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus un rēķinā norādīto parādu, līdz ar to secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Lai gan atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, jo atbildētāja tos nav apstrīdējusi, tomēr tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Dzīvokļa īpašuma likuma 8.pants noteic, ka dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā.

No lietas materiāliem pievienotās Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Siguldas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/izdrukas redzams, ka atbildētājas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /dzīvesvietas adrese/, ar kadastra Nr./numurs B/, nostiprinātas, pamatojoties uz 2007.gada 28.februāra pirkuma aktu (lietas 18. – 19.lapa).

2005.gada 6.jūlijā starp prasītāju kā piegādātāju un dzīvojamās mājas Zinātnes ielā 6, dzīvokļu īpašnieku kopumu kā lietotāju, ko saskaņā ar mājas pārvaldīšanas līgumu pārstāv /pers. E/, noslēgts līgumu Nr.30 (turpmāk – Līgums) par siltumenerģijas piegādi un lietošanu (lietas 9. – 13.lapa).

Līguma 1.3. un 1.4.punkts noteic, ka piegādātājs apņemas piegādāt lietotājam siltumenerģiju ar siltumnesēju – karsto ūdeni – apkures un karstā ūdens apgādes vajadzībām saskaņā ar šī līguma un tā pielikuma nosacījumiem. Savukārt lietotājs apņemas samaksāt par piegādāto siltumenerģiju ar šajā līgumā noteikto savstarpējo norēķinu kārtību.

Saskaņā ar Līguma 6.4.punktā noteikto savstarpējo norēķinu kārtību piegādātājs (prasītāja) veic siltumenerģijas apmaksas iekasēšanu no lietotāja vai saskaņā ar lietotāja un apakšlietotāja līguma pielikumu Nr.7 tieši no apakšlietotājiem.

Lietā nav ziņu par to, ka noslēgtais līgums par siltumenerģijas piegādi un lietošanu būtu apstrīdēts vai atzīts par spēkā neesošu, līdz ar to tiesa atzīst, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 1587.pantam tas ir tiesīgi noslēgts un saistošs tā slēdzējiem.

2007.gada 16.martā atbilstoši Līguma 6.4.punktam starp pusēm noslēgta Vienošanās par kārtību, kādā apakšlietotāji norēķinās par saņemto siltumenerģiju (turpmāk – Vienošanās) (lietas 14.lapa).

Saskaņā ar Vienošanās 1.punktu atbildētāja apņēmusies maksu par saņemto siltumenerģiju maksāt tieši prasītājai saskaņā ar prasītājas izrakstītajiem rēķiniem tajos norādītajos termiņos.

Vienošanās 5.punkts noteic, ka apakšlietotāji proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam norēķinās par saņemto siltumenerģiju neatkarīgi no tā, vai dzīvokļu īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

No 2017.gada 6.februārī izrakstītā rēķina redzams, ka atbildētāja savas saistības nav pildījusi un viņai uz 2017.gada 31.janvāri izveidojies parāds par siltumenerģiju, kas sastāv no parāda par iepriekšējo periodu 3629,93 *euro* apmērā un tekošo maksājumu par 2017.gada janvāra mēnesi 70,40 *euro*, kopā 3700,33 *euro* (lietas 15.lapa).

Atbilstoši Civillikuma 1402.pantam, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums, uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2011.gada 1.janvārim) 8.panta pirmo daļu visu dzīvokļa īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā; un saskaņā ar 12.pantu dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Dzīvokļa īpašuma likuma (stājās spēkā 2011.gada 1.janvārī) 10.panta 1., 2.un 3.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums: 1) piedalīties

dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; 2) segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; 3) norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana), maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus, kā arī segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus.

No prasības pieteikuma izriet, ka prasītāja ir izpildījusi savus pienākumus un nodrošinājusi nekustamo īpašumu ar siltumenerģiju, savukārt atbildētāja ir saņēmusi prasītājas sniegtos pakalpojumus un nav cēlusi pretenzijas par pakalpojumu kvalitāti, jo pretēji pierādījumi tiesā nav iesniegti.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei gan uz noslēgtā Līguma, gan uz likuma pamata ir pienākums maksāt par siltumenerģijas piegādi dzīvokļa īpašumam.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti [..].

Atbildētāja nav iesniegusi tiesā pierādījumus, ka parādu būtu apmaksājusi.

Pamatojoties uz minēto, tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto atbildētājas parāda summas apmēru un parāda esamību, tādējādi tiesa atzīst, ka no atbildētājas piedzenams parāds par saņemto siltumenerģiju par laika periodu no 2007.gada 20.oktobra līdz 2017.gada 31.janvārim 3700,33 *euro* apmērā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus 9,12 *euro* par laika periodu no 2017.gada 1.marta līdz 2017.gada 15.martam.

No prasītājas pārstāves sniegtajiem paskaidrojumiem un lietā iesniegtajiem pierādījumiem secināms, ka pušu starpā nav strīda par to, ka atbildētāja ir pielaidusi maksājumu kavējumu un parāds nav samaksāts arī tiesvedības laikā.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.pants), kas, saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, ir seši procenti no simta gadā.

Lai būtu pamats 1759.panta 1.punkta piemērošanai un nokavējuma procentu piedziņai, tiesai ir jākonstatē nokavējums (saistības izpildīšanas prettiesisks novilcinājums (Civillikuma 1651.pants)) atbilstoši Civillikuma 1652. vai 1653.pantam.

Saskaņā ar Civillikuma 1651.pantu parādnieka nokavējums ir saistības izpildīšanas prettiesīgs novilcinājums.

Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Likumiskie procenti aprēķināti pēc formulas: 6% x 3700,33 *euro* / 365 dienas gadā x 15 dienas = 9,12 *euro*.

Ņemot vērā, ka tiesa jau iepriekš konstatēja, ka atbildētāja ir pieļāvusi saistības izpildes nokavējumu, tiesa atzīst, ka prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētājas likumiskos procentus par saistību izpildes termiņa kavējumu atbilstoši Civillikuma 1756. un 1759.pantam.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas aprēķināto likumisko procentu apmēru, jo atbildētāja parāda esamību un procentu aprēķinu nav apstrīdējusi, tādējādi likumiskie procenti par saistību izpildes termiņa kavējumu piedzenami par laika periodu no 2017.gada 1.marta līdz 2017.gada 15.martam 9,12 *euro* apmērā.

Pie šādiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka ir tiesisks pamats apmierināt prasību pilnībā un piedzīt no atbildētājas prasītājas labā parādu par saņemto siltumenerģiju par laika periodu no 2007.gada 20.oktobra līdz 2017.gada 31.janvārim 3700,33 *euro* un likumiskos nokavējuma procentus 9,12 *euro* par laika periodu no 2017.gada 1.marta līdz 2017.gada 15.martam.

Prasības pieteikumā ietverts lūgums noteikt prasītājai tiesības līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% procentus gadā no piedzītās summas.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Civillikuma 1811.pants noteic, ka katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i., nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar naudu.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu, 1760.pantu un 1765.panta pirmo un ceturto daļu un izveidojušos tiesu praksi (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņas 2014.gada 4.novembra spriedumā lietā Nr.SKC-2742-14 (C17162112) un 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr.SKC- 1331/2016 (C28283311)*) prasītājam ir tiesības saņemt arī likumiskos nokavējuma 6% procentus gadā no galvenā parāda, sākot ar tiesas nolēmuma stāšanos spēkā līdz nolēmuma izpildei.

Civillikuma 1759.panta 1. punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Minētā panta ceturtā daļa noteic, ka likumiskie nokavējuma procenti ir aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

Tā kā konkrētajā gadījumā atbildētāja savas parādsaistības nav izpildījusi, tiesa atzīst par pamatotu prasītāja lūgumu atzīt tiesības sākot ar tiesas nolēmuma stāšanos spēkā līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% no parāda pamatsummas 3700,33 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 33.pants noteic, ka tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts noteic, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi valsts nodevu 383,12 *euro* (lietas 7.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro* (lietas 8.lapa).

Tiesa atzīst, ka, ievērojot Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumus, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama prasītājas samaksātā valsts nodeva 383,12 *euro* atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktam un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 3,20 *euro*, kopā 386,32 *euro*.

No lietas materiāliem - ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu uzziņas - redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu šajā lietā kopsummā ir 11,12 *euro*, tādēļ šie izdevumi, ciktāl tie pārsniedz prasītājas samaksātos 3,20 *euro*,

piedzenami no atbildētājas valsts labā, t.i., 7,92 *euro*.

Taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.pantu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 41.panta pirmo daļu, 97., 189., 190., 192., 193., 194., 195. un 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Wesemann-Sigulda", Reģ.Nr.40003709385,

- parādu par patērēto siltumenerģiju par laika periodu no 2007.gada 20.oktobra līdz 2017.gada 31.janvārim 3700,33 *euro* (trīs tūkstoši septiņi simti *euro* un 33 centi),

- likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2017.gada 1.marta līdz 2017.gada 15.martam 9,12 *euro* (deviņi *euro* un 12 centi) un

- tiesas izdevumus: valsts nodevu 383,12 *euro* (trīs simti astoņdesmit trīs *euro* un 12 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro* (trīs *euro* un 20 centi), pavisam kopā piedzenot 4095,77 *euro* (četri tūkstoši deviņdesmit pieci *euro* un 77 centi).

Parādsaistību summu ieskaitīt SIA „Wesemann-Sigulda" kontā Nr.LV26HABA0551008649718, AS „Swedbank".

Noteikt SIA „Wesemann-Sigulda", Reģ. Nr.40003709385, sākot ar sprieduma stāšanos spēkā līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no neatmaksātā galvenā parāda 3700,33 *euro* (trīs tūkstoši septiņi simti *euro* un 33 centi), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,92 *euro* (septiņi *euro* un 92 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami: saņēmējs Tiesu administrācija, reģ.Nr.90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un mērķis - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C33425217.

Noteikt /pers. D/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesas Siguldā kancelejā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā 10 dienu termiņā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā, Šveices ielā 27.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena 2017.gada 31.oktobris.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* A.Ilstere